

Isten Országá

“Az emberek nagy többségének érdeklődését könnyen felkeltheti egy olyan” arany utcákkal bíró ország/királyság “, létezése, ahol többé már nem lesz sem könny, sem fájdalom, sem halál. Szerintem a világon nincs egyetlen olyan ember sem, aki visszautasítana egy jobb és örökké tartó élet elnyerésének az ajánlatát, ha valaki azt felkínálná számára. (... És az Isten letöröl minden könnyet a szemükről, és a halál nem lesz többé, sem gyász, sem sírás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak. Jelenések 21:4; És a város utcája tiszta arany. Jelenések 21:21).

Ebben a Királyságban azonban az “arany utcákon” kívül még számos egyéb, az emberi értelem számára nehezen érthető és felfogható szellemi érték is létezik, amelyeket embertársaink többsége őrültségnek tart. (Az érzéki (lelki) ember pedig nem foghatja meg az Isten Lelkének dolgait, mert bolondságok neki; meg sem értheti, mivelhogy lelkiképpen ítéltetnek meg. 1. Korintus 2:14)

Ezek azok a valódi értékek, amelyekkésőbb majdteljesen felcserélik az életünkben az eddigi értékrendünket, mivelhogy ezek már összeegyeztethetetlenek a világunkban elismert értékrenddel. Ezen okok miatt sokunk számára „Isten Királysága” továbbra is rejtély marad. (“Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett”, azt készítette el az Isten az őt szeretőknek. 1Korinthus 2:9)

Isten Fia kijelentette, hogy ne csak egyedül Isten országát keressük, hanem “az Ő igazságát” is, ami gyakorlatilag arra utal, hogy Isten Országá sokkal többet jelent, mint csupán a vigasztalás helye. (Keressétek először Istennek országát és az ő igazságát. Máté 6:33)

Közülünk sokan azt szeretnék, hogy üdvösséget és mennyei örökséget nyerjenek, mindeközben pedig ennek a Királyságnak az igazságossága nehezebben érhető el; mivelhogy ez azt kívánja meg tőlünk, hogy lemondjunk mindazokról az értékekről, amelyek az eddigi életformánkat képezték.

Az egyik leggyakoribb világi életforma, amelyet mindenképpen el kellene hagynunk, az nem más, mint a hazugság, legyen az a legkisebb vagy a legnagyobb is. Könnyen beláthatjuk, hogy nem létezik olyan ember, aki sohasem hazudott volna. Gyakran hazugsághoz folyamodunk akkor is, ha esetleg késünk a munkából, amikor később érünk haza, vagy amikor adunk-veszünk dolgokat. Ezért

mindazoknak,

akik fel akarnak hagyni a hazugsággal, meg kell fizetniük becsületességüknek az árát, mivelhogy ezáltal elveszíthetik a hazugságból származó előnyeiket.

Egy másik ilyen világi életvitel, amit mindannyian fontosnak tartottunk, az nem más, mint az önzés/önszeretet. Már születésünk pillanatától kezdve csak önmagunk felé irányulunk, aztán pedig az egész életfolyamatunk egyedül csak erre összpontosul. Az élet egész epizódja aztán erre koncentrálódik. De meg kell jegyeznünk, hogy az önszeretet nem tartozik Isten Királyságának értékei közé.

A Szentírás kiemel néhányat a világ értékei közül, amelyek nem találhatók meg ebben a Királyságban: „... magukat szeretők, pénzsóvárgók, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, hálátlanok, tisztátalanok, szeretet nélkül valók, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértéktelenek, kegyetlenek, a jónak nem kedvelői, árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői.. (2 Timóteus 3:2)

“Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérkedése, nem az Atyától van, hanem a világból.” (1János 2:16)

Ahhoz, hogy megtudjuk, milyen értékek lelhetőek fel Isten Országában, döntő fontosságú, hogy ne a tömeg vagy a hagyományok után vegyük magunkat, hanem személyesen vizsgálódjunk, és sajátmagunk találjuk meg azokat. Aki nem vonzódik ezekhez az értékekhez, és nem érti meg, hogy arra hivatott, hogy Isten békéjében, tisztaságában és “tökéletességében” éljen, az nem fogja megismerni e rejtett Királyság titkait.

Sok olyan kérdést kell feltennünk magunknak, amelyekre a Szentíráson kívül sehol máshol nem találunk választ. (Tévelyegtek, mert nem ismeritek az Írásokat... Máté 22:29) Ahhoz, hogy ezeket a válaszokat megtaláljuk, nemcsak olvasnunk kell a Szentírást, hanem figyelmesen és alázattal tanulmányoznunk is kell azt.. Íme néhány kérdés, amelyet fel kell tennünk magunknak:

1. Kik tartoznak ehhez a királysághoz, és milyenek a polgárai?
2. Milyen értékei vannak ennek a Mennyei Királyságnak? (Amit a szem nem látott... ilyenek azok a dolgok, amelyeket Isten készített. 1 Korinthus 2:9)
3. Tudjuk, hogy minden születés alapja egy mag, amelyből új élet születik. Ez a mag tartalmazza az új élet létrejöttéhez szükséges genetikai

információt. A Szentírás azt mondja nekünk, hogy az Isten Királyságában való születés is egy magon alapul, amelyből új élet fog kicsírázni. (Aki Istentől születik... Az ő magva benne marad. 1Jn 3:9) Gondolkodtál már azon, hogy milyen genetikai információ található Isten magvában? Kinek a képmása van ebben a magban, amelyből az ember újjászületik? Hogyan néz ki ez a képmás?

4. Gondolatok-e már arra, hogy ennek a Királyságnak vannak törvényei az új életmóddal kapcsolatban? Be tudsz-e lépni/újjászületni ebbe a Királyságba anélkül, hogy ismernéd ezeket, és anélkül, hogy megállapodást kötnél/ünnepélyes fogadalmat tennél, amelyben vállalod, hogy tiszteletben tartod őket? (Olvassátok: 2 Mózes 24: 3-8)
5. Mik azok a kritériumok, amelyek alapján Isten kiválasztja a keveseket a sok elhívott közül? (Mert sokan vannak elhívva, de kevesen vannak kiválasztva. Máté 22:14.)
6. El kell-e érnünk Krisztus nagyságát, jellemünk tökéletességét már ebben az életben? (...semmi tisztátalan nem lép be oda. Jelenések 21:27).

Az elkövetkező oldalakon megpróbálunk választ adni ezekre a kérdésekre, amelyek reméljük, hogy égő vágyat ébresztenek benned arra, hogy megismerd a Királyság titkait, és megismerd Istent olyannak, amilyen Ő. (Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent. János 17:3.)

A Szentírás feltárja előttünk, hogy Isten előre látta olyan lények teremtését, amelyek az Ő vonásait hordozzák, olyan lényekét, akik az Ő képére és hasonlatosságára lettek teremtve. (Teremté tehát az Isten az embert az ő képére, Isten képére teremté őt: 1 Mózes 1:27)

A teremtés célja az volt, hogy az ember Istennel közösségben éljen, az Ő országát szabályozó törvények szerint. Az embert azonban megtévesztette Sátán, és elszakadt Istentől, elveszítve ezzel az Ő hasonlatosságát/képét. (Egykor halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt,... Efézus 2:1).

Az Ige megmutatja nekünk, hogy Isten már a világ megalapítása előtt előre látta a bukás lehetőségét, és megoldást készített az ember helyreállítására és újbóli tökéletessé tételére. (...Isten önmagában kiválasztott minket, hogy szentek és hibátlanok legyünk előtte, még a világ megalapítása előtt. Efézus 1:4) Így Isten lehetővé tette, hogy az ember újjászülessen Istentől, és újra az Őhöz való hasonlatosság felé növekedjen. (Most Isten gyermekei vagyunk, és hogy mivé

leszünk, még nem tudjuk, de tudjuk, hogy amikor Ő megjelenik, hasonlóak leszünk hozzá. (1 János 3:2) De ahogy Ádám és Éva is szembesült a Sátán ravaszságával, úgy azok is szembesülni fognak, akik el akarják érni Isten mennyországát. Ahogy az első embereket megtévesztette, aláásva Isten Igéjének tekintélyét, úgy fog hozzánk is eljönni, ugyanazokat a kísértéseket és módszereket használva. (Isten valóban ezt mondta? 1 Mózes 3:1).

Napjainkban a Sátán egyik nagy csatája az, hogy az ember ne támadjon fel abból a "szellemi halálból", amelyben van. Mindent megtesz azért, hogy távol tartson bennünket az újjászületéstől, hiszen ez az a pillanat, amikor elveszíti felettünk a jogát. (Ha valaki nem születik újjá, nem láthatja Isten országát. János 3:5-7).

Az ördög célja az, hogy maradjunk meg az értelmünk (halott) hitében, ami megakadályozza, hogy megértsük, hogy arra vagyunk elhívva, hogy ennek az Országnak a békéjében és tökéletességében éljünk. (Ha valaki hallja az igét a mennyeknek országáról és nem érti, eljön a gonosz és elkapja azt, a mi annak szívébe vettetett vala. Máté 13:19) Úgy, ahogyan azt az Úr Jézus esetében is tette, a Sátán hozzánk is eljön és a Szentírásból csak kiragadott helyeket idéz. (Máté 4:6) Ezenképpen, azért, hogy megsemmisítsen minden olyan törekvést vagy elfoglaltságot, amely az Úrhoz való hasonlóságunkkal kapcsolatos, a Sátán eljön majd szolgálain keresztül, hogy megtévesszen minket azzal, hogy azt tanítja nekünk, hogy az üdvösséghez elegendő az Úr áldozatába vetett hit, míg a mi hitbeli cselekedeteinkre/erőfeszítéseinkre nincs is szükség.

Ezért ezek a tanítók csak az Ige bizonyos szövegeire mutatnak rá, mint például: " Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által ". (Efézus 2:8) Azonban soha nem említik, és nem emelik ki azokat a szövegrészeket, amelyek egyértelműen rámutatnak arra, hogy a mi erőfeszítésünkre is szükség van. (Kövessétek mindenki irányában a békességet és a szentséget, a mely nélkül senki sem látja meg az Urat.

Zsidókhöz írt levél 12:14; Aki azt mondja: "Ismerem őt", de nem tartja meg parancsolatait, az hazug, és nincs benne az igazság. 1 János 2:4)

Ha a bennünket körülvevő valóságot nézzük, akkor azt látjuk, hogy a Sátán sokakat megtévesztett ezzel a tanítással. Láthatjuk, hogy azok, akiket megtévesztettek, a Szentírást csak néhány versre szűkítették le, amelyek közül az egyik ez: "Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.". (Efézus 2:9) Akik ezt

a tanítást kapták, azoknak abban kell reménykedniük, hogy a feltámadás során Istennek lesz egy különleges eszköze, amivel majd "valahogy" megtisztítja jellemüket mindazoktól a gonoszságoktól, amelyekkel a földről eltávoznak: harag, irigység, büszkeség, rágalmazás... (Lásd a számtalan létező tanítást és elméletet, amelyek Isten Királyságának erről a döntő fontosságú részéről beszélnek: a tisztítótűz, a mennyország különböző küszöbei, az ezeréves országlás ...).

Igaz, hogy azok számára, akik hisznek benne és az Ő áldozatában, a kereszti munkája által elérhetővé válik a bűnbocsánat és a megváltás. (Kolossé 1:13-14) Azonban, azért, hogy hasonlóvá váljunk hozzá, az Úr nem egyedül munkálkodik, hanem a mi hitünk cselekedetei által, amelyeket az Ő tanításait követve alázatos engedelmségben végzünk. (Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés nem ér semmit, sem a körülmetélkedetlenség, hanem a szeretet által munkálkodó hit.... Galata 5:6) A kereszti munkája nem válik hasznunkra, hogyha halott hitünk van. (...így a hit is halott cselekedetek nélkül. Jakab 2:26).

A Szentírás szavai figyelmeztetnek minket, hogy ha halljuk az evangéliumi üzenetet, de nem éhezünk, és nem szomjazunk az igazságosságra és az Ő Országának tisztaságára, akkor Isten a tévedés művét adja nekünk, hogy elhiggyük a hazugságot. (És azért bocsátja reájuk Isten a tévelygés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak; , Hogy kárhoztattassanak mindazok, akik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek az igazságtalanságban. 2 Thesszalónika 2:11)

A Szentírás azt mondja nekünk, hogy ha nem tartjuk magunkat az Úr Jézus szavaihoz, akkor megfertőzödünk az értelmetlen kutatás betegségével, ami végül a pusztulásunkhoz vezet. (Ha valaki másképpen tanít, és nem követi a mi Urunk Jézus Krisztus egészséges beszédeit... Az felfuvalkodott, a ki semmit sem ért, hanem vitatkozásokban és szóharcokban szenved... Megbomlott elméjű és az igazságtól megfosztott emberek. 1 Timóteus 6:3)

Ha a vallási csoportok sokaságát nézzük (amelyek mind azt vallják, hogy az igazságot csak egyedül ők birtokolják), könnyen azt láthatjuk, hogy sokan a saját csoportjukra jellemző tanítások támogatásának útjára lépnek, ami csak a különböző felek közötti vitákhoz vezet. Ha nem azzal a céllal kutatjuk a Szentírást, hogy az életünket az Ország szentségében és igazságosságában és Krisztus törvénye szerint éljük, hanem arra szorítkozunk, hogy "bizonyos tanításokat" tanulmányozzunk tanulmányozzunk és támogassunk, mint például: nyelveken szólás, az Úr visszatérésével kapcsolatos dolgok, a "Jehova" név fontossága, a

törvény, vagy egy bizonyos nap megtartásának fontossága... akkor már az ördög megnyerte a csatát.

Sokakat megtévesztettek, mert azt hitték, hogy az igazi szellemi élet abból áll, hogy az ember annak a csoportnak a tanítását kell, hogy támogassa, amelyikhez tartozik, vagy a különböző egyéb létező elméleteket. Akinek van szeme, az láthatja, hogy ezek a tanítások valójában arra irányulnak, hogy távol tartsanak minket az igazi hivatástól – attól, hogy az Ország békéjében és igazságosságában éljünk.

Ezért, hogy a Sátán meg ne tévesszen bennünket, minden Istent kereső embernek meg kell értenie, hogy nem arra hivatott el, hogy egy elméletet tartson fenn, hanem arra, hogy újjászülessen és növekedjen, hogy olyan legyen, mint Ő! (Legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes. Máté 5:48) Ha őszinték vagyunk önmagunkkal, akkor be kell ismernünk, hogy erről nagyon keveset tudunk. Sokan, amikor az Istenhez való hasonlóságra gondolnak, hajlamosak csak arra a külső hasonlóságra gondolni, amit a szemünkkel is láthatunk. Isten azonban ebben a tekintetben nem tárja fel magát előttünk. Amikor az Ő emberhez való hasonlóságáról beszélünk, ez a fajta külső ismeret nem segíthet nekünk abban, hogy megismerjük Őt.

Van azonban egy belső rész, amelyben hasonlíthatunk Istenhez, egy olyan valami, amelyet az ember megismerhet, de a legtöbben figyelmen kívül hagyják.

Ez a rész az Isten szíve, vagyis az Ő létmódja. Meg kell értenünk, hogy nem leszünk képesek olyanok, lenni, mint Ő, és nem leszünk olyanok, mint Ő, ha nem akarjuk, és nem vagyunk elég buzgók, hogy megismerjük Őt, ha nem vagyunk motiváltak az Ő útjainak és jellemének megismerésében, ha nem akarunk olyan szívvel rendelkezni, mint Ő. (Most azért ha kedvet találtam szemeid előtt, mutasd meg nékem a te útadat. 2 Móz 33:13).

A Szentírás így írja le Isten képmását/az Ő szívét: “ Az Úr, az Úr, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú.”. (2Mózes 34:6); “ Irgalmas és könyörületes az Úr, késedelmes a haragra és nagy kegyelmű.”. (Zsoltárok 145:8); “... Cselekedete tökéletes, mert minden ő útja igazság! Hűséges Isten és nem csalárd; igaz és egyenes ő!”. (5Mózes 32:4); “Isten a szeretet”. (1 János 4:16).

Így ahhoz, hogy hasonlónak váljunk hozzá, szeretnünk kell az Ő létmódját,

vonzódnunk kell az Ő jellemének szépségéhez. (Senki sem jöhet hozzám, hacsak nem vonzza az Atya. János 4:44.) Akkor el kell dobnunk mindazt, ami számunkra érték volt, és el kell kezdenünk követni/utánozni Őt, úgy ahogyan a gyermek is teszi a szülőjével mindenben, amit a szülő tesz. Ahogyan egy csecsemő is úgy szokja meg az élet új dolgait, hogy a szüleit utánozza és így tanul, úgy fog az Istentől született is. Az Úr lesz az Atyánk, és Ő fog velünk együtt munkálkodni, hogy belénk ivódjanak az Ő jellemvonásai.

Csak ha hagyjuk, hogy Ő munkálkodjon bennünk, akkor lesz szívünk egyre inkább hasonló az Ővéhez, ahogyan olvassuk Dávidról, aki Isten szíve szerint való ember volt. (Megtaláltam Dávidot... a saját szívem szerint való embert. ApCsel 13:22).

Ez a cikk Az Újjászületés című füzet része. Ha többet szeretnél olvasni Isten Királyságáról, meghívunk, hogy olvasd el a [Az Újjászületés](#) című könyvecskét, amely online ingyenesen elérhető.